

hicü'l-bahşî'l-ilmî (Kahire 1963), Muştalaħātū'l-felsefe bi'l-lugātī'l-Fransiyye ve'l-Inçiliziyye ve'l-'Arabiyye (Kahire 1964; Zekî Necîb Mahmûd, Ebû'l-Alâ Afîfi ve Muhammed Sâbit el-Fendî ile birlikte), Devrû'l-'Arab fi tekvînî'l-fikri'l-Ūrubbî (Beyrut 1965; T trc. Muhamrem Tan, Batı Düşüncesinin Oluşumunda İslâm'ın Rolü, İstanbul 2002), Fi's-sî'ri'l-Ūrubbîyi'l-mu'âşir (Kahire 1965), el-Misâliyyetü'l-Almâniyye: Schelling (Kahire 1965), *La probléme de la mort dans la philosophie existentielle* (Kahire 1965), *La Transmission de la philosophie grecque au monde arabe* (Paris 1968), el-Medresetü'l-Kûrînâ'iyye (Bingazi 1969), el-Felsefetü'l-Kûrînâ'iyye ev mezhebü'l-lezze (Bingazi 1969), Mezâhibü'l-İslâmiyyîn (I-II, Beyrut 1971, 1973), Târîhu'l-felsefe fi Lîbyâ, I: Karneades el-Kûrînâ'i, II: Sûnisiyyûs el-Kûrînâ'i (Bingazi 1971), *Histoire de la philosophie en Islam* (I-II, Paris 1972), Medhal cedid ile'l-felsefe (Küveyt 1975), el-Ahlâku'n-nażariyye (Küveyt 1975), Târîhu't-taşavvufi'l-İslâmi mine'l-bidâye hâtte'l-karnî's-sânî (Küveyt 1975), Immanuel Kant (Küveyt 1976), el-Ahlâk 'inde'l-Kant (Küveyt 1977), Hümâmu's-şebâb (Küveyt 1977), Felsefetü'l-kânûn ve's-siyâse 'inde Kant (Küveyt 1979), el-Hûr ve'n-nûr (Küveyt 1979), Quelques figures et thèmes de la philosophie islamique (Paris 1979), Felsefetü'd-dîn ve't-terbiye 'inde Kant (Beyrut 1980), Hayâtü Hegel (Beyrut 1980), Milenario de Avicenna (Madrid 1981), Mevsû'atü'l-müsteşrikin (Beyrut 1984), Mevsû'atü'l-felsefe (I-II, Beyrut 1984, ek cilt: 1996), Défense du Coran contre ses critiques (Paris 1989), Défense de la vie du prophète Muhammad contre ses détracteurs (Paris 1990), el-Felsefe ve'l-felâsife fi'l-hâdâreti'l-İslâmiyye (Tunus 1993), el-Edebü'l-Almâni fi nişfi karn (Küveyt 1994), Felsefetü'l-kânûn ve's-siyâse 'inde Hegel (Kahire 1996), Felsefetü'l-cemâl ve'l-fen 'inde Hegel (Kahire 1996), Averroës: Ibn Rushd (Paris 1998), Sîretü hayâti (I-II, Beyrut 2000).

Tercüme: et-Türâşü'l-Yûnâni fi'l-hâdâreti'l-İslâmiyye: Dirâsât li-kibâri'l-müsteşrikin (Kahire 1940), Rûhu'l-hâdâreti'l-'Arabiyye (Beyrut 1949, Hans Heinrich Schaeder'den), el-İnsânü'l-kâmil fi'l-İslâm (Kahire 1950, Hans Heinrich Schaeder ve Louis Massignon'dan; ayrıca Sadreddin Konevî'nin Merâtibü'l-vücûd adlı eserinden ilgili kısa bir bölüm ve İbn Kâdî Belbân'ın el-Mevâķifü'l-ilâhiyye'sinin

neşri), el-Havâric ve's-Sî'a (Kahire 1958, Julius Wellhausen'dan), Maşâdir ve teyyârâtü'l-felsefeti'l-mu'âşira fi Fransâ (I-II, Kahire 1964, 1967, J. Benrubi'den), el-Vücûd ve'l-'adem (Beyrut 1965, Satre'dan), Don Quixote (Kahire 1965, Miguel de Cervantes Saavedra'dan), İbn 'Arabî: Hayâtuhû ve mezhebühû (Kahire 1965, Miguel Asín Palacios'tan), el-Fırakı'l-İslâmiyye fi's-sîmâli'l-İfrîki (Bingazi 1969, Alfred Octave Bel'den), Dirâsâtü'l-müsteşrikin hâvle şîhâti's-sî'ri'l-Câhilî (Beyrut 1979), Hayâtü Lazarrillo de Tormes (Madrid 1979), Felsefetü'l-hâdâre (Beyrut 1980, Albert Schweitzer'den), Târîhu'l-'âlem li-Urûsiyûs (Beyrut 1981), Risâle fi't-tesâmuḥ (Beyrut 1988, John Locke'tan), Trajediyyetü Sophokles (Beyrut 1996), Trajediyyetü Aeschylus (Beyrut 1996), La vie du prophète Muhammad l'Envoyé d'Allah (Beyrut 2001, İbn Ishak'ın Sîre'sinin Fransızca tercümesi), Buḥûs fi'l-Mu'tezile ve ḥalķi'l-Kur'ân (Paris 2010, Carlo Alfonso Nallino'dan).

Nesir: el-Müsüllü'l-akliyyetü'l-Eflâtuñîyye (Kahire 1947); Arîşo 'inde'l-'Arab (Kahire 1947); Manṭiku Arîşo (I-III, Kahire 1948, 1949, 1950); Ebû Hayyân et-Tevhîdi, el-İşârâtü'l-ilâhiyye (Kahire 1950); İbn Miskeveyh, el-Hikmetü'l-hâlide: Câvidân-hüred (Kahire 1952); Aristo, Fennü's-Sî'r (Kahire 1953), Fi'n-nefs (Kahire 1954), el-Hâfâbe (Kahire 1959), Fi's-semâ' ve'l-âsâri'l-ülviyye (Kahire 1961), et-Tabî'a (I-II, Kahire [?] 1965-1966), Tîbâ'u'l-hayevân (Küveyt 1977), Eczâ'ü'l-hayevân (Küveyt 1977), el-Ahlâk ilâ Niķûmâhûs (Küveyt 1977); İbn Sînâ, el-Burhân mine's-Sîfâ' (Kahire 1954), Uyûnü'l-hikme (Kahire 1954), Fennü's-Sî'r min Kitâbi's-Sîfâ' (Kahire 1965), et-Ta'lîkât (Kahire 1973); el-Uşûlü'l-Yûnâniyye li'n-nażariyyâti's-siyâsiyye fi'l-İslâm (Aristo'ya nisbet edilen Sirrû'l-esrâr ve Eflâtûn'a nisbet edilen el-Ühûdü'l-Yûnâniyye adlı eserlerin neşridir; Kahire 1954); Eflâtûn 'inde'l-'Arab (Kahire 1955); el-Eflâtuñîyye el-muhâdese 'inde'l-'Arab (Kahire 1955); İbn Sebîn, Resâ'il (Kahire 1956); İbn Fâtîk, Muhtârû'l-hikem ve meħâsînû'l-kekkim (Madrid 1958); İbn Rûşd, Telħiṣü'l-Hâfâbe (Kahire 1960); İlâ Tâħâ Hüseyin fi 'idi mîlâdihi's-seb'in: Dirâsât mühâdât min esdiķâ'hî ve telâmîzihî (Kahire 1962); Gazzâlî, Fedâ'iħu'l-Bâtnîyye (Kahire 1964); Sûrûħ 'alâ Aristû mefkûde fi'l-Yûnâniyye (Beyrut 1971); Resâ'il felsefiyye li'l-Kindî ve'l-Fârâbî ve

İbn Bâcce ve İbn 'Adî (Bingazi 1973); Ebû Süleyman es-Sicistanî, Münteħabü Şivâni'l-hikme (Tahran 1974); Eflâtûn fi'l-İslâm (Tahran 1974); Dirâsât ve nuşûş muħakkaka fi'l-felsefe ve'l-'ulûm 'inde'l-'Arab (Beyrut 1981); Huneyb b. İshak, Âdâbî'l-felâsife (Küveyt 1985); İbn Tufeyl, ḥayy b. Yaḳzân (Kahire 1995).

BİBLİYOGRAFYA :

Abdurrahman Bedevî, Sîretü hayâti, Beirut 2000, I-II; a.mlf., Mevsû'atü'l-felsefe, Beirut 1984, I, 294-318; H. Daiber, *Bibliography of Islamic Philosophy*, Leiden 1999, I, 109-114; Abdüssettâr er-Râvî, "Abdurrahmân Bedevî (1917-)", Mevsû'atü Beyti'l-hikme li-a'lâmi'l-'Arab fi'l-karneyni't-tâsi' 'aşer ve'l-ışrîn, Bağdad 1420/2000, I, 295-296; Dirâsât 'Arabiyye havle 'Abdirrahmân Bedevî (haz. Ahmed Abdülhalîm Atiyye), Beirut 2002; Hamza Kâdî, Menhecü dirâseti'l-felsefeti'l-İslâmiyye 'inde 'Abdirrahmân Bedevî (yüksek lisans tezi, 2010-2011), Câmiyatü'l-Cezâir Külliyyetü'l-ulûmi'l-İslâmiyye; Roshdi Rashed, "In Memoriam: 'Abd al-Rahmân Badawi: Philosophie et histoire de la philosophie 1917-2002", *Arabic Sciences and Philosophy*, XIII, Cambridge 2003, s. 163-165.

M. CÜNEYT KAYA

BEDRÎ-i KEŞMİRÎ

(بدرئ كشمیری)

Bedrüddin b. Abdisselâm
b. Seyyid İbrâhîm Hüseyînîyi Keşmirî
(ö. 1001/1593'ten sonra)

Fars edebiyatı şairi,
tezkire yazarı ve mutasavvif.

Hayatıyla ilgili bilinenler daha çok Sîrâcû's-sâlihîn ve İskendernâme adlı eserlerindeki kayıtlarla sınırlıdır. Araştırmacı Abdülgânî Mirzayof, Bedrî'nin Keşmir'den Merv'e gittiği 961 (1554) yılını onun doğum tarihi olarak gösterir (Vâhîd, sy. 132 [1353], s. 707). Çocukluğu Keşmir'de geçti. Önceleri Kübreviyye tarikatına intisap ettiyi se 960'ta (1553) hac niyetiyle çıktığı yolculuk sırasında Kandehar'da görüştüğu Mevlânâ Lutfullâh'in mûridlerinden Hacı Nazar Ali Hucendî'nin tavsiyesiyle Merv'e geçerek Nakşibendiyye-Ahrâriyye şeyhi Hâce Muhammed İslâm Buhârî Cûybârî'nin halifelerinden Emîr Yûnus Muhammed Sûfi'ye bağlandı. Kısa bir süre burada kalıp çilesini doldurdu. Şeyhinin ölümü üzerine 961'de (1554) Buhara'ya gitti. Burada Hâce Muhammed İslâm Buhârî'nin oğlu Hâce Kelân Saîdüddin Sa'd Cûybârî'nin mûridi oldu. 987 (1579) yılında yazdığı Sirâcû's-sâlihîn'de doğduğu şehri görmek istegini dile getirmekle birlikte yaşılılığı sebebiyle Keşmir'e bu seyahatini yapamadı. Mâverâünnehir Emîri

Ebu'l-Gâzî Abdullâh Bahâdîr Şeybânî adına *Zâfernâme* adlı mesnevisini kaleme aldığı 1001 (1592-93) yılından sonra hayatıyla ilgili hiçbir kayda rastlanmadığına göre bu tarihlerde vefat ettiği söylenebilir. Şiirlerinde "Bedrî" mahlasını kullanmış olup orta seviyede bir şair kabul edilir. Gazelleri kaside niteliği taşımakta, özellikle *Sirâcü's-şâlihîn*'de yer alanlar ahlâkî mazmunlar içermektedir.

Eserleri. 1. *Mî'râcü'l-kâmilîn*. 981'de (1573) yazılan eser Hâce Saîdüddin Sa'd Cûybârî'nin menkibelerini içerir. 2. *Ravzâtü'l-cemâl*. 983 (1575) yılında kaleme alınmış kaside, gazel ve rubâî gibi şiirler içeren 8000 beyitlik bir mecmuadır. 3. *Sirâcü's-şâlihîn*. Kitabın ilk bölümünde tasavvuf, ahlâk ve şeyh Yûnus Muhammed Süfî'nin menkibeleri, ikinci bölümünde ölüm ve mahiyeti hakkında bilgiler yer alır. Eser Seyyid Sirâceddin tarafından neşredilmiştir (bk. bibl.). 4. *Dîvân-i Bedrî*. 988'de (1580) yazılmış 7000 beyitte kaside, gazel, na't türünde Ehl-i beyt'in ve Nakşibendî şeyhlerinin menkibelerini içerir. 5. *Ravzâtü'r-Rîdvân ve hâdiyatü'l-ğilmân*. Cûybâr şeyhlerinden bilhassa Hâce Muhammed İslâm Buhârî, oğlu Hâce Saîdüddin Sa'd Cûybârî ve onların bölgedeki emîrlere ilişkilerinin anlatıldığı bir tezkiredir. Bir nûshası Taşkent Ebû'r-Reyhân el-Bîrûni Enstitüsü Kütüphanesi'nde kayıtlıdır (nr. 2094). 6. *Bâhrü'l-evzân*. 989 (1581) yılında tamamlanan eser 330.000 beyti aşan ve her biri taklit olan yedi Farsça mesneviyi içerir. a) *Menba'u'l-eşâr*. Nizâmî-i Gençevî'nin *Mâhzenü'l-esrâr*'ının taklididir. b) *Mâtem-i Serâ*. Ferîdüddin Attâr'ın *Manlıku't-ṭayr*'ının taklididir. c) *Zühre ve Hûrşîd*. Senâî'nin *Hâdiyatü'l-ḥâkiķâ*'sının taklididir. d) *Şem'i Dilefrûz*. Emîr Hüsrev-i Dihlevî'nin *Hüsrev ü Şîrîn*'ının taklididir. e) *Maṭla'u'l-fecr*. Câmiî'nin *Şubhatü'l-ebrâr*'ının taklididir. f) *Leylâ vü Mecnûn*. Hâtîff'in aynı adlı mesnevisinin taklididir. g) *Rusûlnâme*. Sa'dî'nin *Bostân*'ının taklididir. Bu son mesnevi 196.000 beyit olup *Şâfiñâme*, *İskendername*, *Muştafânâme* ve *Zâfernâme* şeklinde dört bölüme (defter) ayrılr. 33.000 beyitten oluşan *Şâfiñâme* Hz. Âdem'den İsâ'ya kadar olan peygamberlere dairdir. Zülkarneyn hikâyesinin anlatıldığı, Mâverâünnehir Emîri Ebû'l-Gâzî Abdullâh Bahâdîr Şeybânî'ye ithaf edilen 7000 beyitlik *İskendername*'nin mukaddimesinde Hâce Muhammed İslâm Buhârî ve oğlu Hâce Saîdüddin Sa'd Cûybârî'nin biyografileri de yer almaktadır.

Eserin yazma nûshası Paris Bibliothèque Nationale'de kayıtlıdır (Blochet, III, 352-354). *Muştafânâme*'de Resûlullah'ın sîreti, Hz. Ebû Bekir'in hilâfetinden Hüseyin'in şehâdetine ve Muâviye'nin hilâfetinden Şeybânîler'e kadar İslâm tarihi 140.000 beyitte anlatılmaktadır. 16.000 beyitten meydana gelen *Zâfernâme*'de Ebû'l-Gâzî Abdullâh Bahâdîr Şeybânî zamanındaki olaylar konu edilir. Bu mesnevinin yazma nûshası Tacikistan Duşanbe Yazma Nûshalar Enstitüsü'nde mevcuttur (*Fihrist-i Nûsha-i Hattî-yi Fârsî*, I, 59).

BİBLİYOGRAFYA :

Bedrî-i Keşmîrî, *Sirâcü's-şâlihîn* (nşr. Seyyid Sirâceddin), İslâmâbâd 1376 hş./1997; E. Blochet, *Catalogue des manuscrits persans de la Bibliothèque Nationale*, Paris 1928, III, 352-354; Safâ, *Edebiyyât*, V, 713-717; a.mlf., "Bedrî Kaşmirî", *Ehr.*, III, 383; *Fihrist-i Küttib-i Hattî-i Özbekistân*, Taşkent 1957, I, 67; Nefisi, *Târih-i Nazm u Nesr*, I, 444-445; Ahmed-i Münzevî, *Fihrist-i Nûshahâ-yi Hattî Kitâbhâne-i Gencbahş*, İslâmâbâd 1402/1982, IV, 2122-2123; Seyyid Hüsameddin Râsiîdî, *Tezkire-i Şu'arâ-yi Keşmîrî*, Karaci 1983, I, 132-133; *Fihrist-i Nûshâ-i Hattî-yi Fârsî Enstitü-i Âşâr-i Hattî Tacikistân* (haz. Seyyid Ali Mûcânnî - Emîr Yezdân Ali Merdân), Tahran 1376 hş., I, 59; Abdülgâni Mirzayof, "Bedreddîn Keşmîrî ve İstibâhâti der Ta'yîn-i Te'lîfât-i Ü", *Vahîd*, sy. 132, Tahran 1353 hş., s. 700-713; Ârif Nevşâhî, "Âhvâl ve Âşâr-i Bedreddîn Bedrî Keşmîrî" (trc. Necm er-Reşîd), *Nâme-i Pârisî*, sy. 8, Tahran 1377 hş., s. 19-27; Paul E. Losensky, "Badri Kashmirî", *The Encyclopaedia of Islam Three*, Leiden 2009, fas. 4, s. 97-99.

ÂRIF NEVŞÂHÎ

BEHÎ, Muhammed Kâmil

(محمد كامل البهي)

(1905-1982)

↳ Mısırlı düşünür ve devlet adamı. ↳

3 Ağustos 1905'te Mısır'ın Buhare şehrîne bağlı Şübârahî kazasının Esmâniye köyünde doğdu. İlk öğrenimini ve hıfzını tamamladıktan sonra 1917'de Desûk'ta başladığı orta öğrenimini Tanta'da sürdürdü; ancak İngiliz işgaline karşı başlatılan genel boykot ve protestolar yüzünden Tanta'daki el-Mâ'hedü'd-dîn'de eğitim yapılamayınca İskenderiye'ye giderek Ma'hedü'l-İskenderiye'ye devam etti. Ardından kaydolduğu Ezher'in edebiyat bölümünü 1931'de bitirdi ve Buhare Müdiriyet Meclisi tarafından felsefe alanında çalışma yapmak üzere Almanya'ya gönderildi. Berlin'de sekiz aylık bir Almanca öğreniminden sonra 1932 Ekiminde Hamburg Üniversitesi'ne girdi. Burada Ernst Cassirer'den felsefe, William Stern'den psikoloji dersleri aldı. Felsefe bölümünde kayıt yaptırıbmek için ön şart olan

Latinçayı ve eski Yunanca'yı da öğrendi. H. Noack'ın danışmanlığında hazırladığı *Muhammed 'Abduh: Eine Untersuchung seiner Erziehungsmethode zum Nationalbewusstsein und zur nationalen Erhebung in Ägypten* adlı doktora tezini 1936 Mayısında tamamlayıp felsefe ve psikoloji doktoru oldu. İngilizce'sini de geliştiren Behî zaman zaman Mısır'a seyahatlerde bulunsa da çalışmalarını Almanya'da sürdürdü; II. Dünya Savaşı'nın başlamasından önce 1939 Ağustosunda ülkesine döndü ve Ezher Üniversitesi Usûlüddin Fakültesi'nde felsefe profesörü olarak görev'e başladı. 1950'de Arap Dili Fakültesi'nde felsefe bölümü başkanlığını üstlendi, ayrıca üniversitenin çeşitli birimlerinde yöneticilik yaptı. 1961'de Ezher'le ilgili yapılan yeni yasal düzenlemeden sonra bu üniversitenin rektörü oldu. Öte yandan 1936 yılından itibaren savunduğu, Ezher'de eğitimimin sadece dinî ilimlerle sınırlı kalmaması gerektiğine dair görüşünü rektörlüğü döneminde uygulama fırsatı buldu; böylece üniversitede din dışı alanlarda da fakülteler açılmaya başlandı.

29 Eylül 1962'de Evkaf ve Ezher İşleri bakanlığına getirilen Behî, 25 Mart 1964 tarihine kadar sürdürdüğü bu görevi esnasında Külliyyetü'l-benât'ta Genel Kültür Şubesi adıyla kadınlara ait bir bölüm kurmak istediyse de amacına ulaşamadı. Bakanlık sonrası ikinci defa Ezher'e rektör tayin edildi, ancak çok geçmeden istifa etti. Emekli oluncaya kadar Kahire Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde İslâm felsefesi dersleri verdi. Bakanlar Kurulu tarafından hizmet süresinin beş yıl daha uzatılması kararına rağmen Ağustos 1965'te emekliye ayrıldı ve hayatının geri kalan kısmını telif faaliyetlerine hasretti. 10 Eylül 1982'de Kahire'de vefat etti. Ölümünden sonra kendisine, Ezher'in kuruluşunun 1000. yılı kutlamaları çerçevesinde düzenlenen törenle İlimler ve Sanatlar Yüksek nişanı verilmiş, Kütüphanesi ailesi tarafından Kahire'deki Nûr Camii'ne bağışlanmıştır. Muhammed Kâmil el-Behî ilmî çalışma, yöneticilik ve devlet adılılığıyla geçen hayatında ulusal ve uluslararası birçok faaliyete katılmış, Sanat ve Edebiyat Yüksek Meclisi ve Ezher bünyesinde yer alan İslâm Araştırmaları Akademisi üyeliklerinde bulunmuş, 1950'de İskenderiye'de düzenlenen I. Arap Birliği Eğitim Kültür Konferansı'nda üye ve Kahire'deki İslâm Konferansı (Dünya İslâm İşbirliği) Teşkilâti toplantılarında danışman sıfatıyla bulunmuştur. 1955-1956'da Kanada'da McGill Üniversitesi'nde, 1961'de